

fürdés-tilalom és a népfürdők.

A szabad Dunában veszedelmes a fürdés: a múlt héten is három ember fulladt bele. Nagyon szép tehát a székesfőváros közigazgatási bizottságától, valamint a méltóságos főkapitány urtól is, hogy legutóbb ezzel a kérdéssel foglalkoztak s hogy szép kemény határozatot hoztak, amelynek értelmében arra kéri a belügyminisztert, hogy a szabad Dunában való fürdést minősítsék kihágásnak és büntessék 100 koronáig terjedő bírsággal.

Csak hogy ennek a böles intézkedésnek van ám egy nagy bibije. Ugyanis, ha szigorúan végrehajtják, annak meg lesz az a jó következménye, hogy nem fog minden nyáron tiz-tizenöt szegény proletár a vízbe fulladni; de meg lesz az a rossz következménye is, hogy sok tizezer proletár nem bírja magát megtisztítani a nyári verejtéktől és szennytől és ez talán több kárt fog tenni az egészségükben, mint amennyire tiz-tizenöt embernek az élete becsülhető. Ha tehát a nagyszágos és méltóságos urak kegyeskedtek arról gondoskodni, hogy a szegény emberek ne fürödhesse meg a szabad Dunában, kegyeskednének talán arról is gondoskodni, hogy megfürödhesse nek máshol.

Budapesten a munkásosztálynak egyáltalában nincs alkalmja a fürdésre. Fürdőszoba a lakásban? erről ne is beszéljünk. Hiszen a modern technika vívmányai nem arra valók, hogy a proletárok is részesedhessenek bennük. A nyilvános fürdők meg sokkal drágábbak, hogysem a munkásember és hozzátartozói rendszeresen használhatnák. A főváros községi fürdői — a városligeti Széchenyi-fürdő kivételével — a budai oldalon vannak. Az új Gellért-fürdő (Sáros-fürdő) mellé terveznek ugyan népfürdőt is, de a pesti munkások nem járhatnak át Budára és ráadásul a népfürdő díjai még mindig magasabbak lesznek, mint amennyit a munkás erszénye elbir.

Gondoskodni kellene tehát igazi népfürdőről. Elsősorban állandó fürdőkre van szükség azokban a városrészekben, amelyekben sűrűn laknak a munkások. Az ily fürdőkben ne legyen költséges cifraság és építővállalkozói panama, hanem legyen elegendő hely és tisztaság; az árakat pedig olyan alacsonyra kell szabni, hogy még a kisebb keresetű munkás is rendszeresen járhasson a tisztasági fürdőbe és elvihesse oda gyermekeit is.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

613.41

Szerző

Hely

Cím A fürdés-tilalom és a népfürdők.

Idő

"1913"

Forrás:

Népszava

Személy

Bp.

1913

III

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Nagy szükség van ezeken a vidékeken és különösen a gyárak környékén zuhanyfürdőkre, ahol a munkás pár perc alatt megtisztulhat a napi szennytől. Az ilyen fürdő berendezése nem járna nagy költséggel. Egy nagy terem, amelyben körös-körül harminc-negyven rekesz és ugyanannyi zuhany van hideg és meleg vízzel, igen jó szolgálatot tehet egy egész munkás-utcának. Naponként több száz ember tisztálkodhatik benne ingyen; csak a lepedő és szappan használatáért kellene hat-nyolc fillért szedni. Másutt ez az intézmény bevált, bizonyára beválna nálunk is. Nagyon jól tudjuk, hogy a mostani gazdálkodás mellett a városnak költséges népegészségügyi intézményekre nem jut pénze; de huszonöt-harminc ilyen zuhanyfürdő berendezése — a középületekkel kapcsolatban vagy bérelt helyiségekben — nem járna tulságos nagy költséggel; a haszna pedig kiszámíthatatlan lenne.

A szabad Dunát eltiltották a proletároktól. Gondoskodni kellene tehát az ingyenes dunai uszodák szaporításáról. A mostani néhány fürdő nem elég. A pesti oldalon a munkásvidékekhez legközelebb eső Dunapartján egyáltalában nincs ilyen uszoda. Pedig a munkások és gyermekeik keresik. Naponta látjuk, hogy a pesti oldalról a Gellért-hegy alján levő uszodába kénytelenek átmenni a munkásgyermekek. De hogyan? A villamoskocsikra meg a teherkocsikra kapaszkodnak föl vagy a kocsik közé bujva, szöknek át a hidon, mert még hídpenzük sincs. Jó volna, ha azok az urak,

akik csupa „nagyszabású” dolgot kognak és új kihágásokat meg új büntetéseket gondolnak ki, az ilyen „apró” dolgokat is meglátnák.

Sajnos, nem igen akarják meglátni. A munkásságnak pedig még mindig nincs szava a városhazán. Fővárosi elvtársaink azonban nem hajlandók belenyugodni ebbe az állapotba. Azt követelik, hogy a hatóság — ha már eltiltja a szabad Dunában való fürdést — gondoskodjék nagyon olcsó meg egészen ingyenes népfürdőről. Ha a tisztaság fél egészség, — amint a közmondás tartja — akkor gondoskodni kell arról, hogy a munkás, akinek egészségét annyira veszély fenyegeti, legalább a testi tisztaságot megszerezhesse magának és legalább erről az oldalról védhesse egészségét.

A város urait ezzel a kérdéssel kapcsolatban újra figyelmeztetnünk kell arra, hogy saját érdekükben is törődjenek egy kicsit a munkás egészségével, tehát a munkás tisztaságával is, mert a szennyből szünető nyavalya elindulni ugyan a tömegla-

kásokból indul el, de amikor már erőre kapott, a palotákat sem respektálja.

Fővárosi elvtársaink ezt az ügyet e hó 16-án nyilvános népgyűlésen fogják tárgyalni. Itt rá fognak mutatni a budapesti nagy fürdőnyomoruságra és meg fogják magyarázni a város urainak, hogy ebben az ügyben mi volna a kötelességük.